

HALIMINA ZGODBA

Vsak otrok ima drugačno otroštvo. Danes se jih veliko rodi v družinah, kjer zelo dobro skrbijo zanje in jim izkazujejo vso ljubezen. Toda včasih ni bilo tako. Ljudje so bili mnogo let nazaj zelo revni in so komaj shajali z denarjem. Včasih jim je šlo že tako za nohte, da po par dni niso nič jedli. Starši so bili zato prisiljeni prodati svoje otroke za neko vsoto denarja, da so lahko preživel nekaj časa.

Ena izmed mnogih otrok, ki so jih starši prodali je bila tudi Halima. Toda novi gospodar jo je moral prav tako prodat in takrat je prišla v roke Siedunu. Na začetku je bila plaha, toda na novi svet se je kmalu navadila. Vsa dekleta v vrtovih so jo imela zelo rada, ker je bila najmlajša in ljubljena vseh. Največ stikov je imela z Zajnab in Saro, saj so bile skupaj v sobi. Slednja se je vanjo tudi zaljubila, kar pa je Halima pridno izkoriščala. Iz nje je poskušala izvleči čim več odgovorov na svoja vprašanja. Sara ji je zaupala, dokler je ni prijateljica izdala, ko je Mirjam povedala za Sarina čustva. To njeno dejanje ni bilo niti malo vredno občudovanja. V svoji hinavščini je izdala dobro prijateljico, ki je bila zanj pripravljena narediti čisto vse. Zaradi izdaje jo je pekla vest, prinesla pa ji je tudi nekaj dobrega. Preselila se je v Mirjamino spalnico in tako ji je bila bližje. Ko je Halima nekega dne zalotila Saro, da se je poljublja z Mustafo, je ni zatožila. Zaradi tega dejanja je odpustila sama sebi, saj se ji je tako na nek način oddolžila. Po značaju je bila zelo radovedna, veselila se je življenja in rada je bila v središču pozornosti. Včasih se mi je zdelo tudi trmasta in nagajiva. Nerodno ji je bilo, ko so se pri pouku pogovarjali o spolnosti, kar pa le potrjuje, da je bila še otrok. Novica, da bodo v vrtove prišli trije mladeniči ji ni bila nič všeč. Deklice se jo v šali zbadale, da se bo eden zaljubil vanjo, ona pa je le sramežljivo zardela in se jezila na njih. Toda, ko je videla Sulejmana, ji je bil takoj všeč. Ko sta se poslavljala je jokala in upala, da bo kmalu spet prišel v vrtove. Deklice so ji skušale dopovedati, da ni sigurno, da bodo zopet prišli isti trije mladeniči, toda Halima se ni zmenila za njih. Živela je v svojem prepričanju in se popolnoma spremenila. Obraz se ji je posušil od solz in ni bila več nagajiva, vesela deklica. Do ljubljenega je gojila spomine in v njem videla svojega gospodarja. Prvič je bila zaljubljena. Toda sanje in vsa upanja so se ji razblinila v trenutku, ko je videla, da je v vrtove prišel drug mladenič. Spoznala je, da ljubega Sulejmana ne bo nikoli več videla. Podrl se ji je cel svet in ni več videla razloga za življenje, zato je skočila v hudournik in umrla. Končalo se je življenje mlade deklice, ki so jo imeli vsi v vrtovih radi in je imela pred seboj še celo življenje.

Pravijo, da prve ljubezni nikoli ne pozabiš in se je spominjaš celo življenje. Gotovo bi se s trditvijo strinjala tudi Halima, saj je vedela kaj pomeni ljubiti. Toda bila je še premlada, da bi vedela, da bi to nesrečno in nesojeno ljubezen lahko tudi prebolela. Menim, da ni razloga na svetu, ki bi bil dovolj velik, da bi se opravičeno podali v smrt. Vedno lahko najdemo nekaj pozitivnega, le dovolj dobro moramo pogledati.